

הַאֲבָנִים הַלְלוּ יַעֲמָדוּ בַמִּקְוָמָן וַיְהִי
 סִדּוּדוֹת כְּבָרָא שׁוֹנָה, וַיִּסּוּד שֶׁל סְפִירִים
 (אמרינו) יַעֲמָדוּ בַמִּקְוָם אַחַר סְבִיב, לְרַחֵב
 וּלְאַרְבֵּי. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּסְדְּתִיךָ בַסְפִירִים.
 בְּזִמְן שִׁיקִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת
 בֵּיתוֹ, בְּאוֹתוֹ זְמַן מַה כְּתוּב? (שם כה) בַּלַּע
 הַמּוֹת לְנִצָּח. בַּלַּע, כְּמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ (איכה ב)
 בַּלַּע ה' וְלֹא חָמַל. אוֹתָהּ כּוֹס שְׁשֵׁתָה
 זֶה, יִשְׁתֶּה זֶה.

וְאִם תֹּאמַר, אוֹתוֹ בַּלַּע הוּא לְזִמְן יְדוּעַ
 וְקָצוּב כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל - לֹא כֶּף! כְּתוּב
 לְנִצָּח. מַה זֶה לְנִצָּח? לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא
 כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהָקִים
 מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן. אֲלֵא לְנִצָּח -
 לְעוֹלָמִים.

וְאִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אֵת כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יָקִים עַמּוּדִים וְסָפִים, וְכָל
 אוֹתָן תְּקוּרוֹת הַבַּיִת בְּתַקְוֹנָיו (בחוק),
 לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. וְכְתוּב (ישעיה
 נד) הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', מִשׁוּם
 שִׁיבַלַּע הַצֵּד הָאֲחֵר וְלֹא יָקוּם לְעוֹלָמִים.
 וְאִז, (שם כה) וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל
 הָאָרֶץ כִּי ה' דָּבַר.

וַיָּקָם מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן
 שֶׁהַעֲמוּדִים הַלְלוּ הוֹקְמוּ וְנִתְּנוּ
 בַמִּקְוָם, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן הַתְּרַפּוּ וְהַעֲבְרוּ
 מַמְקוֹמָם הַעֲמוּדִים בַּמִּקְוָמוֹ שֶׁל הַצֵּד
 הָאֲחֵר, וְעַל זֶה וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו.

מַה זֶה וַיִּתֵּן? אֲלֵא לְמַדְּנוּ שֶׁרָאָה מֹשֶׁה
 לְפָנָיו אֵת סִמְא"ל הַרְשָׁע, שֶׁהִנֵּה הוֹלֵךְ
 אֵלָיו לְקַטְרֵג לוֹ, וְאִז הִחֲזִיק בּוֹ מֹשֶׁה
 וְקָשַׁר אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְהָקִים אֵת הַמִּשְׁפָּן
 וַיִּתֵּן אֵת הַתּוֹמְכִים שְׁלוֹ, שְׁכָתוּב וַיִּתֵּן
 אֵת אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן - בַּכֹּחַ, שֶׁלֹּא יוּכַל אָדָם
 אַחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו וְלִתֵּת תּוֹמְכִים
 בַּמִּקְוָם כְּמֹשֶׁה, שֶׁהָרִי בַחֲזֵק רַב הָקִים
 אוֹתוֹ מֹשֶׁה.

מֵאִי וַיִּתֵּן. אֲלֵא אוֹלִיפְנָא, דְּחָמָא מֹשֶׁה לְקַמִּיָּה לְסִמְא"ל חֵיִיבָא, דְּהוּא
 אָזִיל לְגַבְיָהּ לְקַטְרֵגָא לִיָּה, וְכַדִּין אֶתְקִיף בֵּיהּ מֹשֶׁה, וְקָשִׁיר לִיָּה
 קַמִּיָּה, וְאוֹקִים לִיָּה לְמִשְׁפָּנָא, וַיְהִיב לְסִמְכוּי. דְּכְתִיב וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן:
 בְּתַקִּיפוֹ, דְּלֹא יְכִיל בְּרַגְשָׁא אֶתְרָא לְשַׁלְטָאָה עָלֵיהּ, וְלִמְיָהּ סִמְכוּי
 בְּאַתְרֵיהּ, כְּמֹשֶׁה. דְּהָא בְּתַקִּיפוֹ רַב, אוֹקִים לִיָּה מֹשֶׁה.

בְּמִלִּין יְדִיעָאן. וּבְגִין כֶּף, הִנֵּה אֲנִי מְרַבִּיץ
 בַּפּוּךְ אֲבָנֶיךָ. וְתָא חֲזִי, כָּל אֲלִין אֲבָנִין
 יִתְקַיְיִמוּן בְּאַתְרֵיהּ, וְלֵהוּוּ יִסּוּדִין
 כְּקַדְמִיתָא, וַיִּסּוּדֵי סְפִירִין (אמרינו) יִתְקַיְיִמוּן
 בְּאַתְרָא אַחְרָא סְחָרְנָא, לְפּוֹתֵיָא וּלְאַרְכָּא,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּסְדְּתִיךָ בַסְפִירִים.

בְּזִמְנָא דְיוֹקִים קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְבִיתֵיהּ,
 בְּהֵהוּא זְמַנָּא מַה כְּתִיב, (ישעיה כה)
 בַּלַּע הַמּוֹת לְנִצָּח. בַּלַּע, כְּדָא מְרִינָן (איכה ב)
 בַּלַּע יי' וְלֹא חָמַל, הֵהוּא כּוֹס דְשֵׁתָה הָאִי,
 יִשְׁתֶּה הָאִי.

וְאִי תִימָא, הֵהוּא בַּלַּע אִיהוּ לְזִמְן יְדִיעָא
 וְקָצִיב כְּיִשְׂרָאֵל, לָאוּ הָכִי. כְּתִיב
 לְנִצָּח, מֵאִי לְנִצָּח. לְדַרְי דְרִין. וְלָאוּ
 כְּיִשְׂרָאֵל, וְלָאוּ כְּהוּא זְמַנָּא דְאוֹקִים
 מֹשֶׁה ית משפנא. אֲלֵא לְנִצָּח לְעֵלְמִין.

וְכַדִּין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ לְכְנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְאִיהוּ יוֹקִים סְמְכוּי, וְסְכוּי,
 וְכָל אֵינּוֹן תְּקִירֵי בֵיתָא, בְּתַקְוֹנָיו, (ס"א בתקיפו)
 לְעֵלְמִין וְלְעֵלְמֵי עֵלְמִיָּא. וְכְתִיב (ישעיה נד)
 הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', בְּגִין דִּיתְבַּלַּע
 סְטָרָא אַחְרָא, וְלֹא יָקוּם לְעֵלְמִין וְכַדִּין,
 (ישעיה כה) וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ
 כִּי יי' דָּבַר.

וַיָּקָם מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן, (שמות לט) בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא דְאֲלִין סְמְכוּי אֶתְקָמוּ,
 וְאַתְיִיְהִיבוּ בְּאַתְרֵיהּ, הֵהוּא זְמַנָּא אַתְרָפוּ
 וְאַתְעַבְרוּ מֵאַתְרֵיהּ סְמְכוּי בְּאַתְרָא סְטָרָא
 אַחְרָא, וְעַל דָּא, וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו.

באותו יום שהוקם המשפך, כשהתחיל משה להקים אותו, זה היה באחד בניסן, ובאותו זמן החזק של הצד האחר היה בעולם, שהרי בימי ניסן, ראש השור הוא באבוס (עלה לג), שנינו. ובניסן התחיל משה וראה את סמא"ל הולך סביבו לערבב אותו, והתגבר עליו משה, ואז - ויתן את אדניו. הוא התחיל ונתן למטה, והתחיל מי שהתחיל ונתן למעלה זה כנגד זה.

ביום שהוקם המשפך הזה למטה, הוקם משפך אחר קדוש למעלה, והמשפך העליון הטמיר והגנוז הוציא אורות לכל צד והוארו העולמות.

רבי יוסי שאל את רבי שמעון. אמר לו, שלשה משפנות ראינו במקרא, שכתוב (במדבר ט) וכיום הקים את המשפך, כסה הענן את המשפך לאהל העדות, ובערב יהיה על המשפך כמראה אש עד בקר. הרי שלשה משפנות פאן. ולמה משפך ולא בית, שהרי בית צריך ולא משפך?

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר ה' השמים כסאי וגו'. בא וראה, הקדוש ברנף הוא התרצה בישראל לנחלתו וגורלו וקרוב אותם אליו, והרי בארנו שעשה מהם דרגות ידועות בעולם הזה כמו שלמעלה, לתקן את כל העולמות כאחד - מעלה ומטה, שכתוב השמים כסאי והארץ הדם רגלי. לתקן מעלה ומטה ולהיות אחד.

בא וראה, השמים כסאי - זה הרקיע שיעקב שרוי בו, שהוא דיוקן עליון לכסא (כסא עליון לדיוקן) העליון הקדוש. והארץ הדם רגלי - זהו הרקיע שדוד המלך שרוי בו להנות מזיו האספקלריה המאירה. ומשום שרוצה

בהוא יומא דאתקם משפנא, כד שארי משה לאקמא ליה, בחד בניסן הוה, ובהוה זמנא, תקיפו דסטרא אחרא הוה בעלמא, דהא ביומי דניסן, ריש תורה בדיקולא (פליק לאגרא). תנינן. ובניסן שארי משה, וקמא ליה לסמא"ל, אזיל סחרניה, לערבבא ליה, ואתגבר עליה משה, וכדין, ויתן את אדניו. שארי הוא ויהב לתתא, ושארי מאן דשארי ויהב (דף רמ"א ע"א) לעילא דא לקבל דא. ביומא דאתקם האי משפנא לתתא, אתקם משפנא אחרא קדישא לעילא, ומשפנא עלאה טמיר וגניז, אפיק נהורין לכל סטר, ואתנהרון עלמין.

רבי יוסי שאיל לרבי שמעון, אמר ליה, תלת משפנין חמינן בקרא, דכתיב, (במדבר ט) וביום הקים את המשפך, כסה הענן את המשפך לאהל העדות, ובערב יהיה על המשפך כמראה אש עד בקר, הא תלת משפנין הכא. ואמאי משפנא, ולא בית, דהא בית אצטריף ולא משפך.

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר יי' השמים כסאי וגו'. תא חזי, קדשא ברנף הוא אתרעי בהו בישראל לאחסנתיה ועדיה, וקריב לון לגביה. והא אוקימנא דעבד מנייהו דרגין ידיעאן בהאי עלמא, פגוונא דלעילא, לשכללא עלמין פלהו כחד, עילא ותתא. דכתיב השמים כסאי והארץ הדום רגלי לשכללא עילא ותתא למהוי חד.

תא חזי, השמים כסאי, דא רקיעא דיעקב שריא ביה, דאיהו דיוקנא עלאה, לכוורסניא (כ"א בורסניא עלאה לדיוקנא) עלאה קדישא. והארץ הדום רגלי, דא רקיעא דדוד מלכא שריא ביה, לאתהנאה מזיוא דאספקלריא